

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [\[Linki\]](#). Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [\[Linki\]](#).

Otsus juhtumi 2710/2009/RT kohta - Väidetav suutmatus teha makse ja anda korrektset teavet

Otsus

Juhtum 2710/2009/RT - **Alguskuupäev:** {0} 03/12/2009 - **Otsuse kuupäev:** {0} 12/05/2010

Kaebuse esitaja, Euroopa Komisjoni endine ametnik, saab õnnetuse tagajärjel invaliidsuspensiooni. Pärast õnnetust esitas ta komisjonile taotluse talle õigusega ette nähtud tervisekindlustuse saamiseks. Ta ei olnud rahul komisjoni ettepanekuga ei tema invaliidsuse astme ega tervisekindlustuse kogusumma kohta. Ta nõudis seetõttu arstliku komisjoni kokkukutsumist. 23. juulil 2009 teatas komisjon pärast arstliku komisjoni lõplikku otsust kaebuse esitajale, et talle oli määratud 9545,31 EUR lisaks talle juba tehtud maksetele. Komisjon aga ei tasunud seda summat. Kaebuse esitaja pöördus seetõttu ombudsmani poole.

Ta väitis oma kaebuses, et komisjon ei tasunud talle tema püsiva invaliidsuse astmele vastavat summat ja andis eksitavat teavet väites, et on summa juba tasunud. Ta nõudis, et komisjon tasuks summa ja maksaks viivituse eest intressi.

Oma 4. jaanuari 2010 kirjas teatas kaebuse esitaja ombudsmanile, et komisjon oli vahepeal tasunud maksmisele kuuluva summa ja intressid viivituse eest. Komisjon kinnitas seda oma arvamuses.

Nende asjaolude põhjal leidis ombudsman, et Euroopa Komisjon oli juhtumi korrektselt lahendanud. Ombudsman lõpetas seetõttu juhtumi.

KAEBUSE TAUST

1. Kaebuse esitaja, endine Euroopa Komisjoni ametnik, saab pärast õnnetust invaliidsuspensiooni. Pärast õnnetust taotles ta hüvitishüvitist, millele tal oli õigus personalieeskirjade artikli 73 ja „Euroopa ühenduste ametnike õnnetusjuhtumi- ja kutsehaiguskindlustuse ühiseeskirjad“ (edaspidi „õnnetusi käsitlevad eeskirjad“) alusel.

2. Kaebuse esitaja esitas 18. märtsil 2006 komisjonile personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse, milles ta väitis sisuliselt, et komisjon viivitas kuritarvituslikult oma otsusega tema kahjukindlustusnõude kohta. Komisjon tunnistas kaebuse esitaja juhtumi menetlemiseks vajaliku pikka aega, kuid eitas sellest tuleneva viivituse kuritarvituslikku laadi ning märkis, et toimiku keerukus õigustab menetluse lõpetamiseks kulunud aega.

3. 28. augustil 2006 pöördus kaebuse esitaja ombudsmani poole kaebusega, mis registreeriti numbriga 2782/2006/ (MHZ)RT . Pärast uurimist tuvastas ombudsman kaks haldusomavoli juhtumit komisjonis juhtumi käsitlemisel ning tegi kaks kriitilist märkust seoses kaebuse esitajale hüvitise maksmisega viivitamisega ja hea haldustava eeskirja [1] artikli 12 rikkumisega.

4. Kaebuse esitaja esitas 18. veebruaril 2008 ombudsmanile komisjoni vastu uue kaebuse (*kaebus 492/2008/RT*), milles ta väitis, et ta ei ole rahul komisjoni ettepanekuga tema invaliidsusmäära ja hüvitiskindlustushüvitiste suuruse kohta. Seetõttu palus ta kutsuda kokku arstliku komisjoni. Ta väitis, et komisjon tegutses ebaõiglaselt ja püüdis mõjutada arstliku komisjoni tööd institutsiooni eraõigusliku kindlustusseltsi kasuks. Ombudsman leidis oma 4. märtsi 2008. aasta vastuses, et kaebuse esitaja esitatud tõendite põhjal ei ole piisavalt alust tema kaebust uurida.

5. 23. juulil 2009 teatas komisjon kaebuse esitajale, et ta sai 9. juunil 2009 arstliku komisjoni lõpparuande, milles määrati kindlaks tema püsiva töövõimetuse määr. Ta lisas, et 17. juunil 2009 edastas ta aruande oma kindlustusseltsile. Ta täpsustas, et pärast kindlustusseltsi nõusoleku saamist teeb ta lõppmakse, mis vastab tema püsiva töövõimetuse määrale.

6. 27. juulil 2009 teatas komisjon kaebuse esitajale, et arstliku komisjoni aruande põhjal otsustas komisjon, et tema püsiva töövõimetuse määr peaks olema 64,5 %. Ta märkis, et talle on juba tehtud kaks ajutist makset, nimelt: i) 1. novembril 2005 vastavalt invaliidsusmäärale 40 %; ja ii) 2. novembril 2006, mis vastab invaliidsusmäärale 23,5 %. Seega jätkab komisjon lõppmakse tegemist, mis vastab ülejäänud 1 % töövõimetuse määrale, st 9 545.31 eurot.

7. 25. augustil ja 3. septembril 2009 pöördus kaebuse esitaja advokaat komisjoni talituste poole. Ta märkis, et komisjon ei ole ikka veel teinud lõppmakset summas 9 545.31 eurot.

8. Komisjon (PMO [2]) vastas eespool nimetatud kahele kirjale 10. septembril 2009. Ta märkis, et tema eraõiguslik kindlustusselts tegi lõppmakse kaebuse esitaja pangakontole 25. augustil 2009.

9. 29. septembril 2009 vastas kaebuse esitaja advokaat komisjoni 10. septembri 2009. aasta kirjale. Ta märkis, et tema klient ei ole lõppmakset veel kätte saanud, ning palus komisjonil viivitust selgitada. Lisaks märkis ta, et tema kliendil on õigus nõuda komisjonilt viivist.

10. Komisjon vastas eespool nimetatud kirjale 15. oktoobril 2009. Ta märkis, et „bilansimakse osas on tekkinud arusaamatus “. Olles kontrollinud kindlustusseltsiga, leidis komisjon, et makse tehti 30. septembril 2009, mitte 25. augustil 2009. Komisjon väljendas olukorra pärast

kahetsust. Ta juhtis siiski tähelepanu sellele, et kahekuulist viivitust ei saa pidada „põhjendamatuks“, arvestades, et „selliste maksete tavapärane tähtaeg on kuus nädalat“. Lisaks puudub õiguslik alus, mis õigustaks taotletud intressi maksmist.

11. 22. oktoobril 2009 pöördus kaebuse esitaja advokaat uuesti komisjoni talituste poole. Ta märkis, et peaaegu kolm kuud pärast komisjoni 27. juuli 2009. aasta otsuse vastuvõtmist ei ole lõppmakset ikka veel tehtud. Ta palus komisjonil: i) teha viivitamata lõppmakse; ja ii) maksta viivist hilinenud makse eest.

12. Novembril 2009 pöördus kaebuse esitaja uuesti ombudsmani poole.

UURIMISE ESE

13. Ombudsmanile esitatud kaebuses esitas kaebuse esitaja järgmise väite ja nõude.

Väide :

Komisjon i) ei maksnud talle tema püsiva töövõimetuse määrale vastavat lõppmakset, kuigi ta teatas talle, et ta on seda teinud; ja ii) andis talle eespool nimetatud makse kohta eksitavat teavet.

Nõue :

Komisjon peaks tegema lõppmakse ja maksma viivituse eest intressi.

UURIMINE

14. Ombudsman algatas 3. detsembril 2009 uurimise.

15. Kaebuse esitaja saatis 4. jaanuaril 2010 oma kaebuse kohta täiendava kirjavahetuse. Komisjon saatis 2. märtsil 2010 oma arvamuse käesoleva kaebuse kohta, mis edastati kaebuse esitajale koos kutsega esitada märkusi.

16. Kaebuse esitaja saatis oma märkused 25. märtsil 2010.

OMBUDSMANI ANALÜÜS JA JÄRELDUSED

A. Väidetav lõppmakse tegemata jätmine ning täpse teabe ja sellega seotud nõude esitamine

Ombudsmanile esitatud argumendid

17. Kaebuse esitaja teatas 4. jaanuari 2010. aasta kirjas ombudsmanile esimest korda, et 23. oktoobril 2009 (st enne käesoleva kaebuse esitamist ombudsmanile) esitas tema advokaat personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel komisjoni 27. juuli 2009. aasta otsuse peale kaebuse. Ta märkis, et käesoleva apellatsioonkaebuse ese puudutab ka seda, et komisjon ei teinud oma hüvitiskindlustushüvitiste lõppmakset.

18. Kaebuse esitaja märkis, et pärast käesoleva kaebuse esitamist ombudsmanile tegi komisjon 9. novembril 2009 tema hüvitiskindlustushüvitistele vastava lõppmakse. Lisaks maksis komisjon 23. novembril 2009 talle viivist.

19. Kaebuse esitaja sõnul hilines tema hüvitiskindlustushüvitiste lõppmakse, sest komisjon, nimelt individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet, maksis ekslikult kaebuse esitaja vanale pangakontole.

20. Lõpuks märkis kaebuse esitaja, et vaatamata kahele kriitilisele märkusele, mille ombudsman tegi oma uurimise 2782/2006/(MHZ)RT raames, ei ole komisjon oma haldusteenuste kvaliteeti parandanud. Võttes arvesse tema 4. jaanuari 2010. aasta kirjas esitatud uut teavet, tegi kaebuse esitaja ettepaneku, et ombudsman võiks viia selles küsimuses läbi omaalgatusliku uurimise, kui ta otsustab käesoleva juhtumi lõpetada.

21. Komisjon selgitas oma arvamuses, et 17. juunil 2009 saatis ta arstliku komisjoni aruande kindlustusseltsile täiendava kviitungi saamiseks. Kindlustusselts esitas kõnealuse kviitungi. Seetõttu saatis komisjon 27. juulil 2009 kaebuse esitajale lõpliku otsuse tema püsiva töövõimetuse määra kohta ja palus kindlustusseltsil teha vastav lõppmakse.

22. Komisjon märkis, et üldjuhul saavad sidusettevõtjad makseid ühekuulise tähtaja jooksul. Pärast kaebuse esitaja advokaadi 25. augusti 2009. aasta kirja küsis komisjon kindlustusseltsilt, kas ta on makse teinud. Kindlustusfirma kinnitas, et on seda teinud.

23. Pärast kaebuse esitaja advokaadilt teise kirja saamist võttis komisjon 29. septembril 2009 kindlustusseltsiga ühendust. Pärast kontrollimist avastas kindlustusselts, et makse tehti ekslikult kaebuse esitaja vanale pangakontole. Komisjon palus kindlustusseltsil teha makse teisele pangakontole ja maksta kaebuse esitajale viivist hilinenud maksmise eest. Kindlustusfirma tegi seda. Komisjon juhtis tähelepanu sellele, et ei saa eeldada, et kaebuse esitaja oleks vahepeal oma pangakontot muutnud.

24. Oma märkustes väljendas kaebuse esitaja rahulolematust komisjoni seisukohaga. Ta väitis, et komisjon on teinud mitmeid vigu seoses tema hüvitiskindlustushüvitiste maksmisega, nimelt i) ta käitus valesti, kui ta seadis tema hüvitiskindlustushüvitiste maksmise sõltuvusse kindlustusseltsi heakskiidust arstliku komisjoni aruandele; II) kaebuse esitaja saatis komisjonile tähtitud kirja, teavitades teda õigeaegselt oma pangakonto andmete muutumisest; III) kindlustusandja ei võtnud meetmeid pärast makse tegemist valele pangakontole kahel erineval juhul; IV) komisjon ei tegutsenud kohe pärast kaebuse esitaja advokaadi 25. augusti 2009. aasta kirja saamist, milles talle teatati, et makset ei ole tehtud; v) komisjon tegutses valesti, kui

ta kohaldas viivise arvutamisel ainult 5,50 % intressimäära.

Ombudsmani hinnang

25. Ombudsman on seisukohal, et komisjon rahuldab kaebuse esitaja esialgses kaebuses esitatud nõude, tehes kaebuse esitaja hüvitiskindlustushüvitiste lõppmakse ja makstes viivitusintressi.

26. Kaebuse esitaja väite kohta, et makse hilines, kuna komisjon maksis lõppmakse ekslikult teisele pangakontole, märgib ombudsman, et kaebuse esitaja on saanud tasumisele kuuluva summa ja viivise. Ombudsman märgib ka, et komisjon kinnitas eespool nimetatud asjaolusid oma arvamuses. Seetõttu ei pea ta vajalikuks jätkata käesoleva uurimisega.

27. Ombudsman on seisukohal, et komisjon on võtnud asjakohaseid meetmeid selle küsimuse lahendamiseks.

28. Lõpuks võtab ombudsman teadmiseks kaebuse esitaja ettepaneku algetada omaalgatuslik uurimine individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (PMO) ja sarnaste juhtumite käsitlemise kohta ning kaalub seda seoses teiste ettepanekutega tulevasteks omaalgatuslikeks uurimisteks.

B. Järeldused

Selle kaebuse uurimise põhjal lõpetab ombudsman selle järgmise järeldusega:

Komisjon on astunud samme selle küsimuse lahendamiseks.

Sellest otsusest teavitatakse kaebuse esitajat ja komisjoni.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Strasbourg, 12. mai 2010

[1] Otsus 2782/2007/(MHZ)RT, kättesaadav ombudsmani veebisaidil <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/3225/html.bookmark> [Linki].

[2] Individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet.